

[Kristen Amby.]

havde han vel afvist dem, da de kom. Og jeg kan godt forstaa, at Udvalget, uden i Enkeltheder at kunne sætte sig ind i disse Sager, ikke har kunnet føle sig overbevist, for naar man angaaende en Enkelthed i denne Prisstigning — nemlig den Stigning, der, som den højtærede Landbrugsminister har omtalt, finder Sted, fra Kornet forlader Landmanden, til det gaar i Møllerens Kværn — har anført, at den andrager 18 Øre for et 8 Punds Rugbrød, det vil sige 6 Kr. pr. Tønde, saa begriber jeg godt, at Udvalget ikke har kunnet føle sig tilfreds ved en Paa-stand om, at dette var rigtigt.

Nu beder jeg de ærede Medlemmer tænke over, hvad der virkelig ligger i dette — det synes jeg, Befolkningen skal være klar over. Altsaa Oplagringsudgifter — for det er kun det, der er Tale om — og Transportudgifter, fra Kornet forlader Landmanden, til det gaar i Møllerens Kværn, stiger med 6 Kr. Det er ikke det absolutte Tal, de 6 Kr., det er Stigningen efter Landbrugsministerens Opgivelser. Vi har allerede i det Aar, der er gaaet, haft en Kornlov; mig bekendt har Oplagringsudgifterne, enten nu Kornet har været hos Landmanden eller været paa Lagre, for hele Aaret for det Korn, der var oplagret, været Brøkdeler af en Krone, man har talt om Øre pr. Tønde; her sluger man uden videre fra den høje Regering, altsaa fra den højtærede Landbrugsminister, en Stigning paa 6 Kr. Det maa da umiddelbart falde enhver i Øjnene, at dette er simpelt hen meningsløst.

Jeg husker nok, at den samme højtærede Landbrugsminister engang talte om, at det var i Virkeligheden en pæn Pris, Landmanden fik for Rug, naar han fik omkring det dobbelte af 6 Kr. — det var, da vi lavede Maksimalpriser. Hvad skulde disse 6 Kr. dække? Rugen avles jo for en stor Del af Smaabrugere. De skulde dække Udgifter til Jordens Forrentning, de skulde dække Arbejdsudgifterne ved at berede Jorden, ved at saa Rugen, ved at høste den, tærskle den og transportere den. Altsaa det er det primære Arbejde. Nu kommer man og vil bilde os ind — uden at der dog har været Revolution i Landet, selv om der er sket mange betydelige Ændringer —, at en Oplagringsudgift skal være paa omkring 6 Kr. Ja, der er ogsaa nogen Tørring

med; jeg ved ikke, om det er den vestjyske Rug, der vist aldrig har været tørrere end i Aar, der skal tørres. Vi har hørt, at Rug holder en hollandsk Vægt, som den ikke har holdt i mange Aar. Den tørre Rug, der skal males, som er oppe paa 125—127 Pund hollandsk Vægt, skal i hvert Fald ikke tørres, før den skal bruges. Den skal altsaa — det maa jo være Gennemsnitsomkostningerne — paalignes disse Lagringsomkostninger. For det kan vel ikke være Meningen, at Omkostningerne hen paa Slutningen af Aaret andrager henved 12 Kr. Det, der males til Mel nu i den første Maaned, er da ikke steget 6 Kr.; for saa maa det øvrige vel, hvis det skal være Gennemsnitstal, hen paa Aaret været steget 12 Kr.

Det giver alligevel et Indtryk af de økonomiske Forhold her i Landet, hvis det skal være saaledes, at under de givne Omstændigheder kan en i Forhold til det primære sekundær Udgift, være det, som man for et Par Aar siden mente var den virkelige Produktionspris, 12 Kr. var en rimelig Produktionspris faa Aar tilbage, det er det reelle; nu mener man, at 12 Kr., og det vil det jo andrage hen paa For-aaret, er en rimelig Størrelse paa en sekundær Udgift.

Jeg kan kun med største Betænelighed se paa, at Landbrugsministeren fortsætter i sit Embede. Det er jeg ked af at sige. . . (*Hartvig Frisch*: Det er fuldkomment urimeligt at sige saadan noget i Forbindelse med dette her. Det er ikke hans Embede, det vedrører).

Formanden: Jeg henstiller, at man undlader Afbrydelser, og jeg henstiller indtrængende til den ærede Taler aldeles ikke at tage Hensyn til eventuelle Afbrydelser.

Kristen Amby: Jeg takker den højtærede Formand for den Henstilling, den skal jeg følge; saa vil jeg blot holde inde, naar Afbrydelserne kommer, idet jeg da vil henstille til det ærede socialdemokratiske Partis Formand her i Salen at tage Ordet, hvis han har noget at indvende imod, hvad jeg siger.

Jeg kan ikke gøre for, at den Mand, der er sat paa den vigtige Post, paa alle Omraader fører en saadan Politik, at denne